

Zpráva Státního úřadu inspekce práce v Opavě o poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, za rok 2020

V souladu s ustanoveními § 18 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, zveřejňujeme zprávu o činnosti Státního úřadu inspekce práce v Opavě v oblasti poskytování informací za předcházející kalendářní rok:

- a) **počet podaných žádostí o informace na SÚIP: 24 (z toho 2 byly vyřízeny – byť i částečně - nikoliv jako žádost o informace, nýbrž jako poskytnutí poradenství); počet vydaných rozhodnutí SÚIP o částečném odmítnutí žádosti: 4;**
počet vydaných rozhodnutí o odmítnutí žádosti: 2;
- b) **počet podaných odvolání proti rozhodnutí SÚIP: 1;**
- c) **opis podstatných částí každého rozsudku soudu ve věci přezkoumání zákonnosti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace: usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j. 15 A 210/2017-44 ze dne 06.04.2020** („Z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017-40, které je dostupné na www.nssoud.cz, vyplývá, že: „Potvrzení postupu povinného subjektu dle § 16a odst. 6 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, vydané na základě stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. b) téhož zákona není rozhodnutím o žádosti o poskytnutí informace; žadatel o informaci se může bránit vůči povinnému subjektu nečinností žalobou podle § 79 odst. 1 s. ř. s.“. Z uvedeného vyplývá, že v daném případě žalobou napadené rozhodnutí o stížnosti podle ustanovení § 16a odst. 6 písm. a) InfZ je rozhodnutím, které spadá pod kompetenční výlukou zakotvenou v ust. § 70 písm. a) s. ř. s., tj. že se jedná o úkon správního orgánu, který není rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť se jím nezakládají, nemění, neruší či závazně neurčují práva nebo povinnosti žalobkyně.“); **usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j. 15 A 240/2017-41 ze dne 06.04.2020** („Z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017-40, které je dostupné na www.nssoud.cz, vyplývá, že: „Potvrzení postupu povinného subjektu dle § 16a odst. 6 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, vydané na základě stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. b) téhož zákona není rozhodnutím o žádosti o poskytnutí informace; žadatel o informaci se může bránit vůči povinnému subjektu nečinností žalobou podle § 79 odst. 1 s. ř. s.“. Z uvedeného vyplývá, že v daném případě žalobou napadené rozhodnutí o stížnosti podle ustanovení § 16a odst. 6 písm. a) InfZ je rozhodnutím, které spadá pod kompetenční výlukou zakotvenou v ust. § 70 písm. a) s. ř. s., tj. že se jedná o úkon správního orgánu, který není rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť se jím nezakládají, nemění, neruší či závazně neurčují práva nebo povinnosti žalobkyně.“); **rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 193/2018 – 48 ze dne 04.06.2020** („(...) Správní orgán I. stupně odmítl poskytnout žalobkyni přípis, protože je již dříve zaslal jejímu zástupci (v kasační stížnosti bylo následně doplněno, že přípis byly zástupci žalobkyně zaslány v reakci na jím podaný podnět k provedení kontroly u společnosti Daben Kovářská, s. r. o.). Žalobkyně se proto dle jeho názoru mohla seznámit s těmito přípisy prostřednictvím svého zástupce, a proto nebylo možno její žádosti v této části vyhovět. NSS se ztotožňuje se závěrem krajského soudu, že tento důvod pro odmítnutí žádosti o informace informační zákon nezná. Nelze přitom přisvědčit ani argumentaci stěžovatele, že se jedná o jeden z faktických důvodů pro

*odmítnutí poskytnutí informací. (...) Povinný subjekt se proto nemůže zbavit své povinnosti poskytnout informace pouze na základě skutečnosti, že informacemi disponuje jiný subjekt, který je může žadateli poskytnout. (...) NSS dále uvádí, že pokud krajský soud ruší rozhodnutí odvolacího správního orgánu a případně i správního orgánu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 78 odst. 3 s. ř. s.), je současně obligatorním výrokem soudu, že se „věc vrací žalovanému k dalšímu řízení“ (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Tento výrok je nezbytný dokonce i tehdy, pokud soud ruší také rozhodnutí správního orgánu, který rozhodoval v prvním stupni. Uvedené má svou logiku, neboť správní soud komunikuje během soudního řízení pouze se žalovaným, který je stranou řízení před soudem (§ 69 s. ř. s.). Pokud nastane situace jako v posuzované věci, kdy je současně zrušeno rovněž rozhodnutí správního orgánu I. stupně, žalovaný je povinen vrátit spisový materiál správnímu orgánu, který rozhodoval v prvním stupni, k dalšímu řízení, a to bez zbytečného odkladu.“); **rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j. 15 A 213/2017-51 ze dne 26.08.2020** („V daném případě tedy sice povinný subjekt nebyl ze zákona „paušálně“ povinen si stanoviska dotčených osob k poskytnutí či neposkytnutí osobních údajů zjišťovat, vzhledem k okolnostem případu ale mohl zvážit, zda by se to nejevilo jako vhodný postup. Jestliže ale takto nepostupoval, naopak automaticky předpokládal, že by dotčené subjekty souhlas neudělily a právo na ochranu jejich osobních údajů je v této konkrétní věci nutné upřednostnit před právem žalobkyně na informace, pak se s uvedenou skutečností musel řádně vypořádat v odůvodnění žalobou napadeného prvostupňového rozhodnutí. Jak nicméně již soud konstatoval výše, v tomto smyslu se povinný subjekt dopustil zásadního pochybení, když svou argumentaci opřel pouze o ničím nepodložené konstatování o možném zneužití práva na informace ze strany žalobkyně a jejího zmocněnce, jež však nemělo oporu ve správním spise. Za takového stavu se pak jeví zdůvodnění odmítnutí poskytnutí osobních údajů dotčených osob jako nedostatečné, zvláště jestliže tuto vadu v následném odvolacím řízení nenapravil ani žalovaný.“);*

a přehled všech výdajů, které povinný subjekt vynaložil v souvislosti se soudními řízeními – 16 600 Kč;

- d) výčet poskytnutých výhradních licencí, včetně odůvodnění nezbytnosti poskytnutí výhradní licence: 0;**
- e) počet stížností podaných podle ust. § 16a: 1;**
- f) další informace vztahující se k uplatňování tohoto zákona- tj. počet stížností na postup OIP řešených SÚIP: 2; počet odvolání proti rozhodnutí OIP řešených SÚIP: 14.**

Informace dle ustanovení § 5 zákona č. 106/1999 Sb. jsou zveřejňovány v elektronické podobě na internetových stránkách www.suip.cz (rubrika „O nás – Povinně zveřejňované informace“), v tištěné podobě na úřední desce před budovou sídla úřadu (Kolářská 451/13 v Opavě).

Informace týkající se zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, včetně přehledu předpisů, podle nichž Státní úřad inspekce práce jedná a rozhoduje a které stanovují právo žádat informace a povinnost poskytovat informace, lze v listinné podobě získat v sídle Státního úřadu inspekce práce v Opavě.

Dotazy občanů, institucí a novinářů na informace jsou zodpovídaný v průběhu celého kalendářního roku. Tyto požadavky se vyřizují v rámci bezplatného poskytování základního poradenství, spolupráce s orgány státní a veřejné správy či spolupráce s jinými institucemi, v rámci propagace činnosti inspekce práce či osvěty v oblasti pracovního práva, v oblasti

bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a v oblasti zákona o zaměstnanosti a nejsou zařazovány do evidence žádostí o informace podle výše zmiňovaného zákona.

V Opavě dne 17. února 2021

Mgr. Ing. Rudolf Hahn
generální inspektor